

תשפ"ד, 2023-24

01 א 286.4376

פרופ' ענת גסר-אדלסבורג

דוא"ל: ageser@univ.haifa.ac.il

שימוש באמצעי בידור-חינוך לצורך העברת מסרים בריאותיים

תיאור הקורס

בידור-חינוך (Edutainment) היא אסטרטגיה תקשורתית לשינוי חברתי. הנחת היסוד הבסיסית של גישת הבידור-חינוך היא שמסרים בריאותיים וחינוכיים המועברים באופן בידורי או דרמטי הינם בעלי סבירות הצלחה רבה יותר מאשר צורות אחרות של העברת מסרים, בייחוד כאשר מדובר בקהלים שלא קל למשוך את תשומת לבם לנושא.

גישת הבידור-חינוך מניחה שבאמצעות פעילות הנחשבת לבידורית ניתן להעלות מודעות, פתיחות וקשב למסרים בריאותיים וחברתיים כגון: עישון, אלכוהול, מיניות, מניעת מחלות, הפרעות אכילה, סטיגמה הקשורה למחלות מסוימות ועוד, שקהלי היעד אינם ששים לשמוע עליהם בהרצאות פרונטאליות או באמצעות תשדירים סטנדרטיים. הנחה נוספת היא שחשיפה לתכנית דרמה או בידור בנושאים של מניעת סיכונים, יכולה לאפשר לימוד חווייתי והתנסות רגשית כחלק מחוויית הצפייה. הנחה נוספת היא שהצפייה בתכנית הבידורית-דרמטית יכולה לשמש אמצעי עזר לדיון מעמיק ורב-צדדי שניתן באמצעותו להעלות דילמות וסוגיות מורכבות הקשורות בנושא, וכך להשפיע בצורה משמעותית על עמדות והתנהגות של קהלי היעד.

בידור-חינוך נעשה דרך כל ערוצי התקשורת והבידור האפשריים שכוללים מוסיקת פופ, תכניות דרמה וקומדיה

בטלוויזיה וברדיו, בהם גם אופרות סבון וטלנובלות, תכניות אירוח, חוברות קומיקס, הצגות תיאטרון, אינטרנט ועוד.

אסטרטגיית הבידור-חינוך מבוססת על ההכרה שהתוכניות והמסרים האפקטיביים ביותר הינם בעלי צורה, תוכן, צביון ומאפיינים ייחודיים הניתנים לניתוח, הבנה ואדפטציה.

תוכנית המפגשים כוללת היכרות עם הגישות והמודלים התיאורטיים של תחום בידור- החינוך תוך צפייה וניתוח קטעים מתוך דרמות ותוכניות רלוונטיות.

מטרות הקורס

- הכרת התחום העיוני והמעשי של בידור-חינוך
- הכרת תיאוריות מפתח של בידור-חינוך
- הבנת טווח פעילויות ההתערבות באמצעות הבידור-חינוך
- הכרת הדרמה והרטוריקה באומנות והקשר בין תיאוריות ומודלים של שכנוע והתנהגות שכנועית
- הקניית יכולת ליישם הבנה תיאורטית בפיתוח פעילויות בידור-חינוך
- דיון בסוגיית השיתוף בין אנשי מקצוע מתחומי תקשורת הבריאות לבין אנשי יצירה והקהילה כמו גם אנשי מקצוע נוספים המעורבים בתהליכים הקהילתיים-בריאותיים
- בחינת מקרי מבחן של שימוש בבידור-חינוך
- הקניית כלים להערכת פעילויות אומנותיות-בידוריות המיועדות לצרכים בריאותיים וקהילתיים

שיטת הלימוד

- הרצאות, דיונים פעילים, וצפייה בסרטים והצגות וניתוחם עפ"י הגישה של ה-Edutainment באמצעות תרגילי כיתה במהלך כל הקורס.
- בנייה בשלבים של הפרזנטציה המסכמת במהלך הקורס.

דרישות הקורס

- נוכחות והשתתפות פעילה בשיעורים (בקורס ינותחו סרטים והצגות ויתקיימו דיונים בכיתה).
- הנוכחות וההשתתפות בשיעורים חובה, פרט להיעדרות שמותרת על פי התקנון האוניברסיטאי (20%) כלומר חובת נוכחות 80% כולל שיעורי זום.
- במידה והשיעורים יועברו בזום (תמונות הגלריה לא יוקלטו), הסטודנטים ידרשו לפתוח מצלמות בשיעורים אלה. אי פתיחת מצלמה תחשב כהיעדרות. במקרים פרטניים של קושי בפתיחת מצלמה, יש לפנות למרצה הקורס מראש לפני השיעור לקבלת אישור או עזרה.
- תרגילי ניתוח ובניית פרטוקולים של ראיונות.
- ביצוע ראיונות בשטח.
- הגשת פרזנטציה מסכמת המבוססת על מחקר עם נציגים מהקהל ומומחים במהלך הסמסטר (הנחיות באתר הקורס).

מרכיבי הציון בקורס

5% השתתפות פעילה בשיעורים

95% מצגת מסכמת המבוססת על מרכיבי/דרישות הקורס

התאמות

סטודנט יקר,

אם יש לך לקות למידה או מוגבלות/בעיה רפואית שעשויה להשפיע על לימודיך, ושבגינה אתה/ה זקוק/ה להתאמות אנא פנה/י לדיקנאט הסטודנטים למדור נגישות ולקויות למידה:

דואל LDA@univ.haifa.ac.il טל: 04-8249265

לאבחון והתאמות בגין לקות למידה ו/או הפרעת קשב יש לפנות ליה"ל:

דואל mhait@univ.haifa.ac.il טל: 04-8249022

אם יש ברשותך מכתב התאמות מהאוניברסיטה ואתה/ה זקוק/ה להנגשה בקורס אנא פנה/י אליי בשעות הקבלה או במייל בסמוך לתחילת הקורס.

If you have a disability that may affect your studies and for which you may require accommodations, please contact the Accessibility and Learning Disabilities Department at the Dean of Students office

e-mail: LDA@univ.haifa.ac.il Phone number: 04-98249265

Students that receive accommodation letters, and need academic adjustments, please meet with me to discuss the provisions of those accommodations as early in the semester as possible.

מקורות

ספר לימוד עקרי

Singhal et. al., (2004). *Entertainment-Education and Social Change: History, Research, and Practice*. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

Frank, L.B & Falzone, L. (2021). *Entertainment-Education Behind the Scenes Case Studies for Theory and Practice*. Brooklyn, New Yor: Palgrave Macmillan.

מקורות נוספים

מהו התחום של "בידור-חינוך"

1. Singhal, A. & Rogers, E. (2001). The Entertainment-Education strategy in communication campaigns. In R. E. Rice and C. K. Atkin (Eds). *Public communication campaigns* (third ed.).(pp. 343-356). Thousand Oaks, CA: Sage.
2. Singhal, A., & Rogers, E. M. (2002). A theoretical agenda for Entertainment-Education. *Communication Theory*, 12(2), 117-135.

התפתחות והשתלשלות גישת ה"בידור חינוך" בהוליווד

3. Montgomery, K. C. (1990). Promoting health through entertainment television. In C. Atkin & L. Wallack (Eds.), *Mass Communication and Public Health*, (pp. 114-128).
4. Montgomery, K. (1993). The Harvard Alcohol Project: Promoting the designated driver on TV. In R. Backer, E. Thomas, & E. M. Rogers (Eds.). *Organizational aspects of health communications campaigns: What works* (pp. 178-202). Newbury Park, CA: Sage.
5. Winsten, J. A. (1994). Promoting designated drivers: The Harvard Alcohol Project. *American Journal of Preventive Medicine*, 10(Suppl.3), 11-14.
6. Montgomery, K. (1989). *Target: Prime time*. New York: Oxford University Press.
7. Harrington, C. L (2003). Homosexuality on All My Children: Transforming the Daytime Landscape. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 47(2)216-236.

דרמה, מלודרמה ו'אינטראקציה פאראסוציאלית'

8. Lozano, E. (1992). The force of myth of popular narratives: The case of melodramatic serials. *Communication Theory*, 2(3), 207-220.
9. Kincaid, D. L. (2002). Drama, emotion, and cultural convergence. *Communication Theory*, 12(2), 136-152.
10. Papa, M. J., Singhal, A., Law, S., Pant, L., Sood, S., Rogers, E. M., & Shefner-Rogers, C. L. (2000). Entertainment-education and social change: An analysis of parasocial interaction, social learning, collective efficacy, and paradoxical communication. *Journal of Communication*, 50(4), 31-55.
11. Sherry, J. L. (1997). Prosocial soap operas for development: Review of research and theory. *Journal of International Communication*, 4(2), 75-101.
12. Bailin, S. (1994). Drama as experience: A critical review. *Canadian Journal of Education*, 18(2), 95-105.

גישות תיאורטיות ומודלים לשינוי עמדות והתנהגות

13. Sherry, J. L. (2002). Media saturation and Entertainment-Education. *Communication Theory*, 12(2), 206-224.
14. Maibach, E. W., & Cotton, D. (1995). Moving people to behavior change: A staged social cognitive approach to message design. In E. Maibach & R. L. Parrot (Eds.), *Designing health messages: Approaches from communication theory and public health practice*, (pp. 41-64). Thousand Oaks, CA: Sage.
15. Galavotti, C., Pappas-DeLuca, K. A., Lansky, A. (2001). Modeling and reinforcement to combat HIV: The MARCH approach to behavior change. *American Journal of Public Health*, 91(10), 1602-1607.
16. Friedrich, L. K., & Stein, A. H. (1975). Prosocial television and young children: The effects of verbal labeling and role playing on learning and behavior. *Child development*, 46, 27-38.
17. Holtgrave, D. R., Tinsley, B. J. & Kay, L. S. (1995). Encouraging risk reduction: A decision-making approach to message design. In E. Maibach & R. Parrott (Eds.), *Designing Health Message: Approaches from communication theory and public health practice*. Thousand Oaks, CA: Sage.

18. Sood, S. (2002). Audience involvement and Entertainment-Education. *Communication Theory*, 12(2), 53-172.
19. Slater, M. D. (2002). Entertainment-Education and Elaboration Likelihood: Understanding the processing of narrative persuasion. *Communication Theory*, 12(2), 173-191.
20. Bae, H. S., & Kang, S. (2008). The Influence of Viewing an Entertainment-Education Program on Cornea Donation Intention: A Test of the Theory of Planned Behavior. *Health Communication*, 23: 1, 87-95.
21. Gesser-Edelsburg, A., Singhal, A. (2013). Enhancing the persuasive influence of Entertainment-Education events: Rhetorical and aesthetic strategies for constructing narratives. *Critical Arts: South-North Cultural and Media Studies, Special Issue on Entertainment-Education and Social Change, Vol. 27 (1): 56-74.*

הזדהות

22. Schoenmakers, H. (1988). To Be, Wanting to Be, Forced to Be. In W. Sauter (Ed.), *New Directions in Audience Research: Advances in Reception and Audience Research 2*. pp. 138-163. Utrecht: Instituut voor Theaterwetenschap.
23. Brown, W. J., Fraser, B. P. (2004). Celebrity Identification in Entertainment-Education. In Singhal, A., Cody, M. J., Rogers, E. M., & Sabido., M., *Entertainment-Education and Social Change. History, Research, and Practice*, 97-116. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

התיאוריה הסוציו-קוגניטיבית לשינוי אישי וחברתי באמצעות מדיה (בנדורה)

24. Bandura, A. (2004). Social Cognitive Theory for Personal and Social Change by Enabling Media. In Singhal, A., Cody, M. J., Rogers, E. M., & Sabido., M., *Entertainment-Education and Social Change. History, Research, and Practice*, 75-96. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

קרקע משותפת

25. Billig, Michael. (1987). *Arguing and thinking: A rhetorical approach to social psychology* (pp. 61-80, 81-111). Cambridge: Cambridge University Press.

דיפוזית חידושים

26. Rogers, E. V. (2003). *Diffusion of Innovations*. New York: Free Press.
27. Sood. S., Menard. T., Witte. K. (2004). The Theory Behind Entertainment-Education. In Singhal, A., Cody, M. J., Rogers, E. M., & Sabido., M., *Entertainment-Education and Social Change. History, Research, and Practice*, 117-152. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

אותנטיות

28. Guttman, N., Gesser-Edelsburg, A., & Israelashvili, M. (2008). Adolescents' Views about Anti-Drug Dramas and the Question of Authenticity in Entertainment-Education. *Health Communication*, Vol. 23 (2), 128 – 141. Routledge.
29. Petraglia, J. (2009). The Importance of Being Authentic: Persuasion, Narration, and Dialogue in Health Communication and Education. *Health Communication*, 24: 2, 176-185.

עיצוב המסר

30. Gesser-Edelsburg, A., & Israelashvili, M. (2009). Reshaping the context and personalizing the message penetrate the taboo: A play on a spy who betrayed his state. *Democracy & Security*. Vol. 5 (1), 51-63. Routledge.

דה לגיטימציה מישנית

31. Gesser-Edelsburg, A., Guttman, N. & Israelashvili, M. (2010). "Entertainment Education Study of Secondary Delegitimization in the Israeli-Palestinian Conflict". *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, Vol. 16 (3), 253-274. Routledge.

קתרזיס מדומה

32. Gesser-Edelsburg, A., Guttman, N. & Israelashvili, M. (2006). "Educational Drama and the Dilemma of 'False Catharsis': Lessons for Theory and Practice from a Study of Anti-drug Plays in Israel". *Research in Drama Education*, vol. 11, (2), 293-311. Oxfordshire: Routledge.

נושאים ומסרים בתכניות דרמה בטלוויזיה

33. Scharf, B., Friemuth et al. (1996). Confronting cancer on Thirty Something: Audience reponse to health content on entertainment television. *Journal of Health Communication, 1*, 133-138.
34. Bouman, M. (1998). Health education in television entertainment: A Dutch Drama serial. *Health Education Research, 13*(4), 503-518.
35. Klinge, R. S., Aune, K. S. (1994). Effects of a daytime serial and a Public Service Announcement in promoting cognitions, attitudes, and behaviors related to bone-marrow testing. *Health Communication, 6*(3), 225-245.
36. Tulloch, J. (1989). Australian television and the representation of AIDS. *Australian Journal of Communication, 16*, 101-124.
37. Singer, D. G., and Singer J. L. (1994). Evaluating the classroom viewing of a television series: "Degrassi Junior High". In D. Zillmann, J. Bryant, and S. C. Huston (Eds.). *Media, children and the family: Social scientific psychodynamics and clinical perspectives*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
38. Lapinski, M. K., (2008). Can a Short Film Impact HIV-Related Risk and Stigma Perceptions? Results from an Experiment in Abuja, Nigeria. *Health Communication, 23*, 403-412.
39. Gray, J. B., (2007). Interpersonal Communication and the Illness Experience in the Sex and the City Breast Cancer Narrative, *Communication Quarterly, 55*: 4, 397-414.

הצגות תיאטרון כאמצעי חינוכי

40. Safer, L. A., Harding, C. G. (1993). Under pressure program: Using live theatre to investigate adolescents' attitudes and behavior related to drug and alcohol abuse education and prevention. *Adolescence, 28*(109), 135-148.
41. Valente. T. W., Poppe, P. R., Alva, E., deBriceno, R. V. & Cases, D. (1995). Street theater as a tool to reduce family planning misinformation. *International Quarterly of Community Health Education, 15*(3), 279-289.
42. Harding, C. G., Safer, L. A., Kavanagh, J., Banin, R., Carty, H. Lisnov, L., Wysockey, K. (1996). Using live theatre combined with role playing and discussion to examine what at-risk adolescents think about substance abuse, its consequences, and prevention. *Adolescence, Winter, 31*(783-796).

43. Jackson, A. R. (1997). Positioning the audience: Interactive strategies and the aesthetic in educational theatre. *Theatre Research International*, 22, Spring, 48-60.
44. Bailin, S. (1994). Drama as experience: A critical review. *Canadian Journal of Education*, 18(2), 95-105.
45. Glik, D., Glen Nowak ; Thomas Valente ; Karena Sapsis ; Chad Martin. (2002). Youth Performing Arts Entertainment-Education for HIV/AIDS Prevention and Health Promotion: Practice and Research. *Journal of Health Communication*, 7(1) 39 –57.
46. Gesser-Edelsburg, A., & Endevelt, R. (2011). An entertainment-education study of stereotypes and prejudice against fat women: an evaluation of Fat Pig. *Health Education Journal*, Vol. 70 (4), 374-382.

דוגמאות להחדרת מסרים בתכניות דרמה בטלוויזיה

47. Glik, D. , Berkanovic, E., Stone, K, Ibarra, L. et al. (1998). Health education goes Hollywood: Working with prime-time and daytime entertainment television for immunization promotion. *Journal of Health Communication*, 3, 263-282.
48. Elkamel, F. (1995). The use of television series in health education. *Health Education Research*, 10, 225-232.
49. Bouman, M. (1998). Health education in television entertainment: A Dutch Drama serial. *Health Education Research*, 13(4), 503-518.
50. Klinge, R. S., Aune, K. S. (1994). Effects of a daytime serial and a Public Service Announcement in promoting cognitions, attitudes, and behaviors related to bone-marrow testing. *Health Communication*, 6(3), 225-245.
51. Tulloch, J. (1989). Australian television and the representation of AIDS. *Australian Journal of Communication*, 16, 101-124.
52. Morgan, S.E. (2008). Does Entertainment Media's Depiction of Organ Donation Function as Public Watchdog or Unethical Amusement?. *Health Communication*, 23(4), 396-398.
53. Morgan, S. E. , Harrison, T. R. , Chewing, L. , Davis, L and DiCorcia, M. (2007). Entertainment (Mis)Education: The Framing of Organ Donation in Entertainment Television. *Health Communication*, 22: 2, 143-151.

54. McGregor, J. L. , Verheijde, J. L. and Rady, M. Y.(2008). The Entertainment Media Framing of Organ Donation: Second-Hand Reality Balancing the Ideological Bias of Education Campaigns. *Health Communication*, 23: 4, 394 — 395.

"אופרות סבון" וטלנובלות לקידום בריאות ונושאים חברתיים

55. Singhal, A. & Rogers, E. M. (1999). *Entertainment-education: A communication strategy for social change*. Mahwah: Lawrence Erlbaum Assoc. Ch. 8 + Ch. 9.
56. Yoder, P. S., Hornik, R., Chirwa, B. C. (1996). Evaluating the program effects of a radio drama about AIDS in Zambia. *Studies in Family Planning*, 27, 188-203.
57. McKinley, M., Ventsam, S., & Valdeavellano, E. E. (2002). Fostering reproductive health through Entertainment- Education in the Peruvian Amazon: The social construction of *Bienvenida Salud!* *Communication Theory*, 12(2), 192-205.
58. Brown, W. J., & Cody, M. J. (1991). Effects of a prosocial television soap opera in promoting women's status. *Human Communication Research*, 18(1), 114-142.
59. Vaughan, P., Rogers, E. M., inghal, A., & Swalehe. (2000). Entertainment-Education and HIV/AIDS prevention: A field experiment in Tanzania. *Journal of Health Communication*, 5(Supplement), 81-100.
60. Kincaid, D. L., Yun, S. H., Piotrow, P. T., & Yaser, Y. (1993). Turkey's mass media family planning campaign. In T. E. Backer, E. M. Rogers, & R. Denniston (Eds.), *Impact of organizations on mass media health behavior campaigns* (pp. 68-92). Newbury Park, CA: Sage.
61. Mohammed S. Personal communication networks and the effects of an entertainment-education radio soap opera in Tanzania. *J Health Commun.* 2001 Apr-Jun;6(2):137-54.
62. Galavotti C, Pappas-DeLuca KA, Lansky A. Modeling and reinforcement to combat HIV: the march approach to behavior change. *Am J Public Health.* 2001 Oct;91(10):1602-7.

POLITICS

63. Porto, M. (1998). Telenovelas and Politics in the 1994 Brazilian Presidential Election. *Communication Review*, Vol. 2 Issue 4, p433

DISABILITIES

64. Nelson, J.A. (1994). Broken images: Portrayals of those with disabilities in American Media. In J. A. Nelson (Ed.). *The disabled, the media and the information age*. Westport, Conn: Greenwood Press
65. קמה, ע, (2003). הקורבן, האומלל ונכה העל. פנים 26, הוצאת הקרן לקידום מקצועי בשיתוף עמותת המורים.

מוסיקה

66. Singhal, A. & Rogers, E. M. (1999). Ch. 5. *Entertainment-education: A communication strategy for social change*. Mahwah: Lawrence Erlbaum.

COMICS

67. McAllister, M. P. (1992). Comic Books and AIDS. *Journal of Popular Culture*, 26(2), 1-24.

פרויקט SOUL CITY

68. Coulson, N. "Developments on the use of mass media at the national level for HIV/AIDS prevention in South Africa" <http://www.comminit.com/stcoulson/sld-5496.html>

פיתוח תכניות ומסרים על ידי דיאלוג, שיתוף והעצמה

69. Rudd, R. E., & Comings, J. P. (1994). Learner developed materials: An empowering product. *Health Education and Behavior*, 21(3), 313-327.
70. Mody, B. (1991). Ch. 3. Audience participation-based message design: The idea. *Designing messages for development communication*. New Delhi: Sage.
71. Wang, C., & Burris, M. (1994). Empowerment through photo novella: Portraits of participation. *Health Education and Behavior*, 21(2), 313-327/171-186.
72. Cummings, S. (1997). An empowerment model for collegiate substance abuse prevention and education programs. *Journal of Alcohol and Drug Education*, 43(1), 46-62.

73. Kim, S., Crutchfield, C., Williams, C., Hepler, N. (1998). Toward a new paradigm in substance abuse and other problem behavior prevention for youth: Youth development and empowerment approach. *Journal of Drug Education*, 28(1), 1-17.
74. Ramirez, A. G., Gallion, K. J., Espinoza, R., McAliser, A., & Chalela, P. (1997). Developing a media-and school based program for substance abuse prevention among Hispanic youth: A case study of *Mirame!/Look at Me!* *Health Education and Behavior*, 24(5), 603-612.

סוגיות אתיות בבידור-חינוך

75. Brown, W. J., & Singhal, A. (1990). Ethical dilemmas of prosocial television. *Communication Quarterly*, 38(3), 268-280.
76. Cambridge, V., McLaughlin, E., & Rota, J. (1995). Entertainment-education and the ethics of social intervention. Paper presented at the International Communication Association's Annual Conference, May, 1995, Albuquerque, New Mexico.
77. Guttman, N. (2000). Ch. 6. Ethical dilemmas and practice oriented questions. In *Public health communication interventions: Values and ethical dilemmas*. Thousand Oaks, CA: Sage.
78. Gesser-Edelsburg, A. (2005). Paradoxical Outcomes in an Educational Drama about Gang Rape: Ethical Responsibilities of Practitioners and Educators. *Research in Drama Education - Special Issue on Ethics*, vol. 10 (2), 139-158. Oxfordshire: Routledge.

גישה ביקורתית – סוגיות

79. Storey, D. J. (1998). Popular culture, discourse and development: Rethinking entertainment-education from a participatory perspective. In Jacobson, T. & J. Servaes (Eds.). *Theoretical approaches to participatory communication*. Creeskill, NJ: Hampton Press.
80. Dutta, M. J. (2006). Theoretical Approaches to Entertainment Education Campaigns: A Subaltern Critique. *Health Communication*, 20: 3, 221- 231.

הערכה

81. Zeedyk, M. S. & Wallace, L. (2003). Tackling children's road safety through edutainment: an evaluation of effectiveness. *Health Education Research*, 18, No. 4, 493-505.
82. Lapansky, C., Schuh, J. S., Movius, L., Cody, M., Woodley, P. D., Buffington, S. d. C. (2010). Evaluating the "Baby Jack" Storyline on The Bold and the Beautiful: Making a Case for Bone Marrow Donations. *Cases in Public Health Communication & Marketing*, 4: 8-27.

83. Goldstein, S., Usdin, S., Scheepers, E., & Japhet, Garth. (2005). Communicating HIV and AIDS, What Works? A Report on the Impact Evaluation of Soul City's Fourth Series. *Journal of Health Communication*, 10: 5, 465- 483.
84. Hemphill, R. R., Santen, S.A., Spanier, C. M., & Fletcher, N. D. (2007). Trauma: Life in the ER- Education or Entertainment? The Patient's Perspective. *Southern Medical Journal*, 100:3, 248-251.

ספרים

85. Singhal, A. & Rogers, E. M. (1999). *Entertainment-education: A communication strategy for social change*. Mahwah: Lawrence Erlbaum.
86. Maibach, E. & R. L. Parrot (Eds.). *Designing health messages: Approaches from communication theory and public health practice*. Thousand Oaks, CA: Sage.
87. Piotrow, P. T., Kincaid, D. L., Rimon, J. G., Rinehart, W. (1997). *Health Communication: Lessons from Family Planning and Reproductive Health*. Westport, Conn.: Praeger.

אתרי אינטרנט:

Kaiser Foundation

[CDC Entertainment-Education](#)

CDC Health Communication and Social Marketing Practice

[Johns Hopkins Center for Communication](#)

[The Communication Initiative Network](#)

[Hollywood Health and Society](#)